

GUIA DIDÀCTICA PER A
joves

El teu compromís
millora el món

Campanya institucional
2019-2020

 Càritas

Presentació

Per tercer any consecutiu, la campanya institucional de Càritas es desenvolupa a partir del lema **"El teu compromís millora el món"**. És un compromís que ens mou, que porta la bona nova de l'Evangelí, la paraula renovadora de Jesús, a tots els racons i situacions del món.

Càritas es compromet, doncs, a servir el benefici del món i de les persones. A fer un món en què el Regne de Déu hi sigui present, viu, i hi floreixi. Perquè el món millora quan el Regne de Déu s'hi encarna.

Per fer-ho possible, escoltem i responem a les necessitats de la societat i de les persones, sobretot dels preferits de Déu: els més pobres i exclosos.

Exercim, doncs, un compromís de i amb la vida, que neix del que som en el món com a Església:

Som Do

"Tot és do i gràcia". Aquestes paraules de sant Ignasi ens conviden a agrair la vida i a estimar el que és. La vida és un do de Déu del qual gaudeixen tots els éssers vius, i des del nostre compromís de fe estem cridats a donar vida. A donar-nos. Som regal de Déu per a l'home.

Aquest Do és Déu en nosaltres, el que realment som. La nostra Veritat. El Jo que, pel fet de ser persones, compartim amb tota la creació. Un do que es rep amb obertura i acceptació, que s'acull amb agraïment i es comparteix respondent amb generositat a la generositat del Pare que se'ns ha regalat.

Som Missió

Missió és vocació, és el sentit de la nostra vida, i neix del Do acceptat, del Do que ens envia. La nostra missió és explicar el que hem vist, perquè som benaurats, som bona notícia que es propaga i dona fruit mitjançant el compromís i l'experiència de vida viscuda des de la fe. I aquesta missió d'anunci i sembra es concreta en el fet de tenir cura de la cura de la creació. Es tracta de ser esperança, i això només serà possible si som llum, Do encarnat. Perquè l'esperança es demostra caminant, des de la nostra experiència i la manera com veiem el món. La nostra missió és millorar el món, transformar-lo amb la nostra vida segons el somni de Déu.

Som Comunitat

El do que som ens empeny a una missió: aneu, anuncieu i feu comunitat, perquè tenir cura del món, millorar-lo, és una tasca comuna.

Jesús crea comunitat amb el seu missatge inclusiu i d'acollida. Comunitat de persones compromeses i humils que reconeixen que es necessiten si volen que la seva missió envers el món s'activi. Estem cridats a fer Comunitat sota el caliu de l'Evangeli. Comunitat que prega i actua conjuntament, que té cura de la creació, que acull sense fer distincions. Comunitat en marxa, amb el cor obert, compromesa a millorar el món.

Partint de tot això, la campanya institucional d'aquest any es planteja els **objectius** següents:

- (1) Suscitar reflexió** sobre la manera com enfoquem les realitats del món i de les persones, tant les que tenim a prop com les que ens queden lluny. Una reflexió que ens obri els sentits i ens porti a...
- (2) ... aprendre a qüestionar-nos i com-moure'ns** amb les vides dels altres, uns altres molt concrets, perquè deixin de ser invisibles: "les persones pobres, els malalts, la gent gran que està sola, els forasters, les persones sense llar, els presos" (cfr. Mt 25, 31-40).
- (3) Tenir cura de l'espiritualitat** que alimenta i impulsa el sentit del nostre compromís cristià, encarnació del compromís de Déu amb l'ésser humà, que no és altra cosa que el Do rebut que ens porta a actuar per millorar el món.

Què trobaràs en aquesta guia?

Aquestes pàgines pretenen facilitar la feina i la reflexió amb els grups de joves a partir dels objectius i la fonamentació de la Campanya institucional. T'oferim eines, materials, dinàmiques, etc., a través dels quals podràs treballar la presa de consciència del nostre Do; el compromís, personal i comunitari, que implica acceptar la missió de Càritas; la manera com ens podem deixar interpel·lar pel món que ens envolta perquè la realitat ens "taqui" i ens faci canviar; què podem fer per tenir cura del nostre món i millorar-lo, etc.

En cada dinàmica trobaràs una breu descripció, els seus objectius, els materials necessaris per portar-la a terme, una proposta d'acció i presa de compromís i un moment de reflexió i pregària.

Índex d'activitats

Què necessito per ser feliç?

El secret més ben guardat

La nostra missió: l'ara de Déu

Activa el món

Què necessito per ser feliç?

Objectius

- (1) Posar-nos en situació per treballar els materials en les sessions següents.
- (2) Reflexionar sobre el que ens fa feliços, el que necessitem de debò i el que ens sobra.
- (3) Identificar les nostres necessitats bàsiques.
- (4) Plantejar què és el que tots necessitem i què podem fer per aconseguir-ho.

Materials

► Vídeo

El conductor del *rickshaw*

<https://youtu.be/wZErD8blqw4>

Text traduït al català:

“Hi ha passatgers que ens tracten malament, sobretot si estan borratxos, però no hi discuteixo mai perquè, si ho faig, l'endemà no pujaran al meu *rickshaw*.”

Et sorprendria saber que en un estudi recent es va descobrir que aquest conductor de *rickshaw* era més feliç que la mitjana dels ciutadans nord-americans?

"A l'estiu, els peus i el cap em cremen per l'escalfor del sol. Fa mal. Però a l'hivern i durant els monsons no em molesten. Fins i tot si la roba se'm mulla per la pluja, sé que s'assecarà quan corri tot portant un passatger.

Casa meva està molt bé. Sempre està oberta per un costat i l'aire que entra a la meva habitació és molt agradable. Està coberta per una carpa de lona, però a un costat hi ha una finestra. Durant el monsó, tenim alguns problemes amb la pluja, que hi entra, però a banda d'això vivim molt bé.

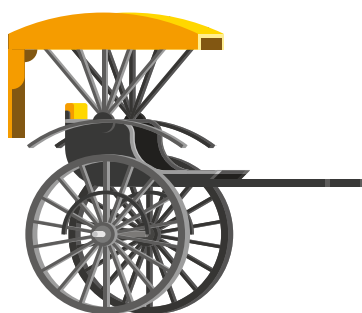
Quan torno a casa cada tarda, el meu fill m'espera assegut al costat de la botiga de te, i quan em crida: "Papa!", m'omple d'alegria. Soc molt feliç quan veig la seva cara. Penso que no soc pobre, sinó la persona més rica del món. Hi ha dies en què només mengem arròs amb sal, però malgrat això som feliços.

Els meus veïns són molt bona gent. Estem junts, i això ens fa feliços. Tots som amics!"

- ▶ Imatge piràmide de Maslow
(extreta de <https://depsicologia.com/piramide-de-maslow/>)
- ▶ Material per escriure/dibuixar...
- ▶ Alguns enllaços interessants per aprofundir-hi més:
<https://depsicologia.com/piramide-de-maslow/>
<https://javieririondo.es/2018/02/04/piramide-de-maslow/>
<https://psicologiaymente.com/psicologia/piramide-de-maslow>

Què farem?

Veurem el vídeo sobre el conductor del *rickshaw*. Pots anar llegint el text en català mentre parla el protagonista hindú. Un cop visionat, encetarem un debat sobre el que, segons aquest home, és la felicitat. Per fer-ho, pots dinamitzar la conversa amb les preguntes següents: què significa ser feliç? En la vostra opinió, és realment feliç, aquest home? Què el fa feliç? Trobeu a faltar alguna cosa en la seva llista de coses que el fan feliç? I vosaltres sou feliços? Què us fa feliços?

Dit i fet

Abans de projectar el vídeo, demana als participants que facin una llista d'un màxim de sis coses que considerin imprescindibles per ser feliços. Després de veure'l i de dinamitzar el debat, planteja'ls que la revisin.

La felicitat de vegades es confon amb tenir (coses, informació, recursos d'oci...). Hi ha una teoria psicològica que explica les necessitats que tenim i en quina mesura ens ajuden a aconseguir la felicitat. En els enllaços que et recomanem pots trobar-ne una explicació senzilla i breu.

Tots junts, o en grups reduïts, comenteu la piràmide de Maslow tot analitzant el que el protagonista del vídeo i cadascun de nosaltres tenim satisfet. A partir d'aquí, proposa la reflexió sobre quantes coses de les que tenim necessitem realment per ser feliços. Per últim, compara les llistes o piràmides per veure quantes necessitats de les que identifiquem per ser feliços són comunes a la majoria i planteja què podem fer per ajudar que tots les tinguem satisfetes.

Per reflexionar i donar les gràcies

Tot és do i gràcia

Viure és agrair el sol quan crema i quan escalfa, i a la pluja quan amara i quan refresca. Viure és donar gràcies perquè torna a sortir el sol, descansar en l'abraçada, en el somriure d'una amiga; ser descans de l'amic i del desconegut. Viure és regalar una mica d'amor cada cop que fem una cosa, és gaudir del que ens regalen i del que aconseguim amb suor. Viure és ser persona, ser home i ser dona. És acceptar que viure és només això: viure.

I donar gràcies per tot.

SI (Rudyard Kipling; versió d'Els Esquirols)

<https://www.youtube.com/watch?v=iq5COϕHqOZk>

Si t'aguantes ferm en el teu lloc quan al voltant
trontollen i et diuen boig.
Si la fe que tens et van negant
i saps excusar els seus dubtes.
Si esperant no deixes que l'espera et cansi mai.
Si prens mesura a l'anhel.
Si qui t'ha enganyat no rep engany,
ni qui t'ha odiat, rancúnia.
Si ets un bon jan sense l'añany
de ser millor en aparença.
Si tot parlant no vas inflant
tot el que saps i deleges.

Si t'alliberes al somni i el somni no t'esclavitza.
Si penses, i el pensament
no et posa morral ni brida.

Si el triomf trepitges o et trepitja el daltabaix
i amb cap dels dos no vols joc.
Si pots fer sentir el que tu has cantat
quan amb boca falsa ho canten.
Si a la sort d'un dia jugues tot el que has guanyat
i en perdre prens nou alè,
bo i recomençant la feina
amb les mateixes eines.
Si el nervi tens i el cor fidel
no t'abandonen quan lluites,
i aguantem fermes, del cos malmès,
tota la força del muscle.

Si camines entre els pobres
i pots fer-ho tal com ets.
Si amb un rei mantens conversa,
i ell és ell i tu ets qui ets.
Si no et fa ferida cap paraula ni cap gest.
Si et dones tal i com ets.
Si fas del minut seixanta brins
amb la teva pròpia saba.
Tot el que veus, tot el que sents,
tot el que palpes és terra,
pren-la fill meu, que n'ets l'hereu,
seràs un home de veres.

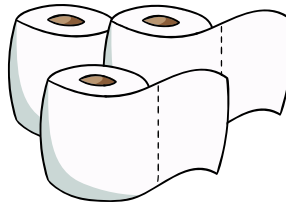
El secret més ben guardat

Objectius

- ❶ Prendre consciència del que vol dir que tots som iguals davant de Déu.
- ❷ Veure que això que ens fa iguals és un regal del Pare.
- ❸ Identificar la manera de posar els nostres dons al servei dels altres i d'un món millor.

Materials

- Uns quants rotlles de paper higiènic.

Què farem?

Pel fet de ser persones, tots tenim uns dons i unes qualitats, entre les quals hi ha quelcom que ens uneix, que ens fa iguals a tots. Quelcom que ens dignifica. Per a nosaltres, els cristians, aquest do ens l'ha entregat el Pare i ve amb nosaltres des que naixem. Déu s'entrega als homes i, amb el seu exemple, sembla la seva generositat i el seu amor en nosaltres perquè l'escampem.

El nostre compromís és treure aquest do a la llum, no desaprofitar-lo. I és que normalment està cobert pels nostres hàbits, etiquetes, pors, judicis... El Pare se'ns ha regalat perquè nosaltres ens convertim en regal per a la creació. I això com es fa?

Dit i fet

El que us proposem és identificar això que ens fa iguals davant del Pare, aquest do o dons que Déu ens ha donat i allò amb què els acostumem a tapar.

Demanarem a un voluntari/a que es posi davant del grup. Ell o ella serà la "persona model", com un maniquí que entre tots vestirem de persona. Comencem per pregun-

tar-nos què necessita per ser persona, què és el que fa que algú sigui persona. Què compartim tots amb ell/a i ens hi iguala? Els participants aniran dient coses: que parla, que pensa, que sent, que riu, que té emocions... El monitor conduirà el debat per concloure que el que fa que sigui persona, el que ens fa persones, és una cosa que ens ve de sèrie: la capacitat d'estimar i de posar-nos a la pell de l'altre. És quelcom que tots compartim. Fins i tot el dictador més despietat té una mascota per la qual mostra una mica d'afecte. Aquesta capacitat es manifesta en tot el que hem dit: en el fet que sentim, pensem, parlem, ens emocionem... La nostra responsabilitat és cuidar aquest do i tenir-lo sempre actiu.

Però què passa, normalment?

Passa que, en general, no vivim així, només com a persones, sinó que ens anem posant capes, una sobre l'altra, per "vestir-nos". Provem d'agafar aquesta persona tipus que tenim aquí i anem-li afegint aquestes capes; a veure què passa.

El monitor convidarà els participants a dissenyar una persona a partir d'una sèrie de paràmetres. A mesura que es vagi descrivint, el monitor anirà cobrint el voluntari amb el paper higiènic. Els paràmetres, entre d'altres, seran: és home o dona; raça i color de la pell; ideologies polítiques; equip de futbol; gustos musicals; orientació sexual; creences religioses; nivell cultural; gustos de menjar; nivell econòmic; lloc de naixement; lloc de residència; treballa o no treballa; aspecte físic; és tímid o extravertit; té parella o és solter...

Al final, haurèm tapat pràcticament tot el voluntari amb paper. Amb això ens adonarem que allò que ens fa persones acostumem a cobrir-ho amb diferents capes que, a poc a poc, ens van amagant. Fins i tot ens oblidem que sota els altres, i fins i tot en nosaltres mateixos, hi ha l'única cosa important: una persona.

La dinàmica acaba quan s'evidencia que tot això que ens carrega, que amaga el que realment som, es pot trencar. Tots ens podem alliberar. Així, el voluntari/a trenca les benes i torna a ser persona en essència.

Acabem comentant la dinàmica a partir de les següents preguntes:

- Quins dons ens ha lliurat Déu a nosaltres? A què ens compromet?
- Com podem mantenir aquests dons a primera fila i utilitzar-los per millorar el món?

Per reflexionar i donar gràcies

Senyor, quin és el teu somni? Què vols de mi per al món? M'has regalat la vida, una vida plena que em fa igual a tots els meus germans. Què n'he de fer? Ajuda'm a posar-la en joc, a arriscar els dons que m'has donat per fer un món millor. Vull portar a terme el teu pla, vull que el teu somni per al món es compleixi.

Paràbola dels talents (Mt 25, 14-30)

Mans unides

Que siguem, Jesús, mans unides
en l'oració i en el do.

Unides a les teves Mans en les del Pare,
unides a les ales fecundes de l'Esperit,
unides a les mans dels pobres.

Mans d'Evangeli,
semmbradores de Vida,
llums d'Esperança,
vols de Pau.

Unides a les teves Mans solidàries,
partint el Pa de tots.
Unides a les teves Mans traspassades
en les creus del món.
Unides a les teves Mans ja glòries de Pasqua.

Mans obertes, sense fronteres,
fins a on hi hagi mans.
Capaces d'estrènyer el Món sencer,
fídels al Tercer Món,
sent fídels al Regne.

Tibants en la passió per la Justícia,
tendres en l'Amor.

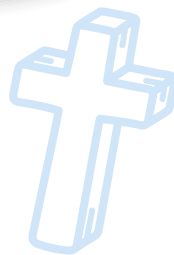
Mans que donen el que reben,
en la gratuïtat multiplicada,
sempre més mans,
sempre més unides.

Pere Casaldàliga

Activitat 3

La nostra missió: l'ara de Déu

Objectius

- ① Identificar quin és el pla de Déu per a nosaltres en el món.
- ② Reflexionar sobre la nostra Missió en el món com a cristians compromesos aquí i ara.
- ③ Assolir com a mínim un compromís personal en què participar, un compromís en què el somni de Déu per al món es faci realitat.

Materials

- L'ara de Déu. Homilia del papa Francesc als joves en la Jornada Mundial de la Joventut 2019 (Panamà):

https://www.youtube.com/watch?time_continue=33&v=sa5CVR-oW9M

(vegeu-ne la transcripció a "Què farem?")

Què farem?

Escoltarem el papa parlar-nos de la Missió de Déu i de quina manera podem participar-hi. Ens preguntarà pels nostres somnis de cara al món, parlarà de compromís, d'alegria, d'esforç, d'amor, de comoditat, de risc i del paper que, com a joves, Déu ens convida a exercir en el seu somni per al món des d'avui mateix. Aquí i ara.

Mirem el vídeo "L'ara de Déu". Demana als assistents que vagin anotant tot el que els interpetli del discurs del papa. Per facilitar-ho, reparteix el text de l'homilia perquè el puguin subratllar, anotar-hi coses...

Text de l'homilia: l'ara de Déu

"Després plegà el volum, el retornà a l'ajudant de la sinagoga i es va asseure. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en ell. Aleshores començà dient-los:

► Avui es compleix aquesta escriptura que acabeu d'escoltar."

(Lc 4,20-21).

Així l'Evangeli ens presenta l'inici de la missió pública de Jesús. Ho fa a la sinagoga que el va veure créixer, envoltat de coneguts i veïns i, fins i tot, potser, d'alguna de les seves "catequistes" de la infantesa que li va ensenyar la llei. Fou un moment important en la vida del Mestre: l'infant que es va formar i créixer en el si d'aquella comunitat, es va posar dret i va dirigir-se a tothom per anunciar el somni de Déu. Una paraula proclamada fins a aquell moment només com a promesa de futur, però que en boca de Jesús només es podia dir en present i fer-se realitat: "Avui s'ha complert".

Jesús revela l'ara de Déu, que surt al nostre encontre per convocar-nos també a prendre part del seu present de "portar la bona nova als pobres, proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, posar en llibertat els oprimits, proclamar l'any de gràcia del Senyor" (cf. Lc 4,18-19). És l'ara de Déu en què Jesús es fa present, es fa rostre, carn, amor de misericòrdia que no espera situacions ideals, situacions perfectes per manifestar-se, ni accepta excuses per portar-lo a terme. Ell és el temps de Déu que fa que cada situació sigui justa i oportuna, així com cada espai. En Jesús comença i es fa vida el futur promès.

Quan? Ara. Però no tots els que el van escoltar allà s'hi van sentir convidats o convocats. No tots els veïns de Natzaret estaven preparats per creure en algú que coneixien i havien vist créixer i que els convidava a posar en funcionament un somni tan esperat. És més, deien: "No és el fill de Josep, aquest?" (Lc 4,22).

A nosaltres ens pot passar el mateix. No sempre creiem que Déu pugui ser tan concret, tan quotidià, tan proper i tan real, i menys encara que es faci tan present i actuï a través d'algú conegut com pot ser un veí, un amic o un familiar. No sempre creiem que el Senyor ens pot convidar a treballar i embrutar-nos les mans al seu costat, al seu Regne, d'una manera tan simple però alhora tan contundent. Costa d'acceptar que "l'amor diví es faci concret i gairebé experimentable en la història amb

totes les seves vicissituds doloroses i glorioses" (Benet XVI, Audiència general, 28 de setembre de 2005).

No són poques les vegades que actuem com els veïns de Natzaret, que preferim un Déu a la distància: valent, bo, generós, ben dibuixat, però distant, i sobretot un Déu que no incomodi, un Déu domesticat. Perquè un Déu proper i quotidià, un Déu amic i germà ens demana que aprenguem de proximitat, de quotidianitat i, sobretot, de fraternitat. Ell no va voler tenir una manifestació angelical o espectacular, sinó que ens va voler regalar un rostre germà i amic, concret, familiar. Déu és real perquè l'amor és real, Déu és concret perquè l'amor és concret. I és precisament aquesta concreció de l'amor el que constitueix un dels elements essencials de la vida dels cristians.

Nosaltres també podem córrer els mateixos riscos que els veïns de Natzaret quan, en les nostres comunitats, l'Evangeli es fa vida concreta i comencem a dir: "Però aquests nois no són fills de Maria, Josep, i no són germans de, són parents de...? Aquests no són els joves que nosaltres ajudem a créixer...? Que callin, com pretenen que els creguem? Aquest d'allà no era el que trencava sempre els vidres amb la pilota?". I el que va néixer per ser profecia i anunci del Regne de Déu acaba domesticat i empobrit. Voler domesticar la Paraula de Déu és una temptació quotidiana.

I fins i tot a vosaltres, benvolguts joves, us pot passar el mateix cada vegada que penseu que la vostra missió, la vostra vocació, fins i tot la vostra vida, és una promesa només per al futur i no té res a veure amb el present. Com si ser jove fos sinònim de sala d'espera, de qui espera el seu torn. I en el "mentrestant" d'aquest torn, us inventem o us inventeu un futur higiènicament ben empaquetat i sense conseqüències, ben armat i garantit i amb tot "ben assegurat". No volem oferir-vos un futur de laboratori.

És la "ficcio" d'alegria. No l'alegria de l'avui, d'allò concret, de l'amor. Així, amb aquesta ficció de l'alegria, us tranquil·litgem, us calmem perquè no feu soroll, perquè no molesteu gaire, perquè no us pregunteu ni ens pregunteu, perquè no us qüestioneu ni ens qüestioneu; i en aquest "mentrestant", els vostres somnis perden volada, decauen, s'adormen i esdevenen capcinades petites i tristes, només perquè considerem o considereu que encara no és el vostre moment, que sou massa joves per involucrar-vos a somiar i treballar en el demà. I així, us seguim procrastinant. Sabeu què? A molts joves això ja els agrada. Sisplau, ajudem-los perquè no els agradi, perquè es rebel·lin, perquè vulguin viure l'ara de Déu.

Un dels fruits del passat Sínode va ser la riquesa de poder-nos trobar i, sobretot, escoltar. La riquesa de l'escolta entre generacions, la riquesa de l'intercanvi i el valor de reconèixer que ens necessitem, que ens hem d'esforçar a propiciar canals i espais en què ens puguem involucrar a somiar i treballar el demà des d'avui mateix. Però no de manera aïllada, sinó junts, creant un espai comú. Un espai que no es regala i que no guanyem a la loteria, sinó un espai pel qual també heu de lluitar. Vosaltres, els joves, heu de lluitar pel vostre espai avui, perquè la vida és avui, ningú et pot prometre un dia del demà. La teva vida és avui, el joc és avui, el teu espai és avui. Com respos a això?

Perquè vosaltres, estimats joves, no sou el futur. Ens agrada dir que ho sou, però no és cert. Sou el present. No sou el futur de Déu, sinó l'ara de Déu. Ell us convoca i us crida a les vostres comunitats, us crida a les vostres ciutats per anar a la recerca dels vostres avis, de la gent gran. Per aixecar-vos al seu costat, agafar la paraula i evidenciar el somni amb què Déu us va somiar.

No demà, sinó ara, perquè allà, ara, on hi hagi el vostre tresor, també hi tindreu el cor (cf. Mt 6,21), i el que us enamori no només conquerirà la vostra imaginació, sinó que ho impregnarà tot. Serà el que us farà llevar cada matí i us impulsarà en les hores de cansament, el que us trenqui el cor i el que us ompli d'admiració, d'alegria i de gratitud. Heu de sentir que teniu una missió i enamorar-vos, i això ho decidirà tot. Ho podem tenir tot, estimats joves, però si falta la passió de l'amor, faltarà tot. Busquem la passió de l'amor avui i deixem que el Senyor ens enamori i ens porti al demà.

Per a Jesús no hi ha un "mentrestant", sinó amor de misericòrdia que vol fer niu i conquerir el cor. Ell vol ser el nostre tresor, perquè Jesús no és un "mentrestant" en la vida ni una moda passatgera. És amor d'entrega que convida a entregar-se. És amor concret, d'avui, proper, real. És alegria festiva que neix en optar i participar en la pesca miraculosa de l'esperança i la caritat, la solidaritat i la fraternitat enfront de tanta mirada paralitzada i paralitzant per les pors i l'exclusió, l'especulació i la manipulació. Germans: el Senyor i la seva missió no són un "mentrestant" en la nostra vida, quelcom passatger o una Jornada Mundial de la Joventut. Són la nostra vida d'avui, i caminant.

Tots aquests dies, ha sonat com a música de fons especial el "faci's" de Maria. Ella no només va creure en Déu i les seves promeses com a quelcom possible, sinó que va creure Déu i es va animar a dir "sí" per participar en aquest ara del Senyor. Va sentir que tenia una missió, es va

enamorar i això ho va decidir tot. Sentiu que teniu una missió, deixeu-vos enamorar, i això ho decidirà tot.

Tal com va passar en la sinagoga de Natzaret, el Senyor, enmig nostre, entre els amics i coneguts, es torna a posar dret, agafa el llibre i ens diu: "Avui es compleix aquesta escriptura que acabeu d'escoltar" (Lc 4,21).

Estimats joves, voleu viure la concreció del vostre amor? Que el vostre "sí" continuï sent la porta d'accés perquè l'Esperit Sant ens regali una nova Pentecosta a l'Església i al món. Que així sigui.

Dit i fet

Després d'escoltar l'homilia del papa, sigui en assemblea o en grups, poseu en comú totes les idees i qüestions que us han interpellat i enceteu un debat. Estigues atent per orientar la conversa cap a les inquietuds dels joves. Hi pot ajudar alguna d'aquestes preguntes:

- ▶ Escoltem Déu? On i en qui el sentim? Poseu-ne algun exemple concret.
- ▶ Quin és el somni de Déu per al món? I tu, tens un somni per al món? Quin? Què estàs disposat a fer per complir-lo?
- ▶ El papa ens diu: "el teu espai és avui". Què vol dir? Què és el que ens frena per viure la nostra missió aquí i ara? (la mandra, la comoditat, els prejudicis...?)
- ▶ Què vol dir i què implica ser l'ara de Déu?

Acabem el debat deixant un temps per a la reflexió personal. Convida tots els participants a escriure una, dues o tres accions concretes que puguin portar a terme aquí i ara per fer real el somni de Déu en el món.

Per reflexionar i donar gràcies

Déu no vol superherois. Déu no vol que siguem petits déus, sinó persones que fan el que poden amb gràcia de Déu. Vol que siguem nosaltres els qui, des dels dons que hem rebut, actuem per millorar el món. Que siguin les nostres mans les que construeixin Pau, Amor, Altruisme... Que donem tot el que ens càpiga a les mans, ni més ni menys. Aquesta és la nostra missió en el món: ser nosaltres. Ser regal de Déu per al món.

Les temptacions de Jesús al desert (Lc 4, 1-13)

https://www.youtube.com/watch?time_continue=131&v=W48pkdvsekk

Diuen que és diferent

He sentit a dir
que si hi ha Déu, és lluny,
que l'amor no funciona,
que la pau és un somni,
que la guerra és eterna
i que el fort és l'amo
que fa callar el covard
i domina els més petits.
Però un àngel ha dit
que és a prop meu,
qui canvia tot això,
tan fràgil i tan gran,
tan dèbil i tan nostre.
Diuen que és als carrers,
que es pot reconèixer
en aquesta mateixa carn,
despullat com un vers.
Que qui el troba
perd la por,
se li eixuguen les llàgrimes
i veu nova vida en l'aridesa.
He sentit a dir
que si hi ha Déu, és lluny,
però tu i jo sabem
que és a prop, en el teu germà
i en tu, molt endins.

José María Rodríguez Olaizola, sj

Activitat 4

Activa el món

Objectius

- ① Mostrar que la nostra missió de millorar el món es concreta en el moment de fer comunitat.
- ② Prendre consciència que el missatge de Jesús és un missatge d'acollida, des de i per a la comunitat.
- ③ Reforçar el sentiment de comunitat com a lloc on compartir fe, vida i missió.

Què farem?

El somni de Déu per al món s'aconsegueix en comunitat. És un somni per a i des de la comunitat. Una comunitat que creix amb l'exemple de l'entrega de Jesús de Natzaret, que es dona per al benefici de l'altre. Una comunitat feta de companys que comparteixen ideals, fe, béns... que comparteix experiència de vida viscuda des de la fe i encarnada en el compromís per un món millor per a tothom. Una comunitat d'esperança, inclusiva i d'acollida. Una comunitat de cors oberts i disposats a treballar junts per la justícia i el bé comú.

Buscarem maneres de reforçar els fonaments de la nostra comunitat, del nostre grup, des de l'acció i la reflexió comuna. Perquè quan actuem en comunitat, no som u, ni una parella... som molt més que dos.

Dit i fet

Començarem la sessió mirant un vídeo breu en què es mostra que la unió fa la força.

<https://youtu.be/6s2wBC1B1is>

El nen que origina el moviment comunitari en aquesta història, amb humilitat i des del que pot oferir, ni més ni menys, posa el seu esforç al servei del món, tot i que, aparentment, no aconseguirà res. Però ell sap, com nosaltres, que Déu mai ens exigirà més que això, que el que podem donar.

Igual que aquest nen, Jesús es lliura dia a dia en cadascun dels que, més enllà d'aconseguir-ho, s'esforcen per millorar el món i conviden els altres, amb el seu exemple, a fer el mateix. Siguem part del pla de Déu, atansem la mà, siguem comunitat, perquè només junts podrem aconseguir els nostres propòsits, aconseguir que el nostre compromís per millorar el món es faci realitat.

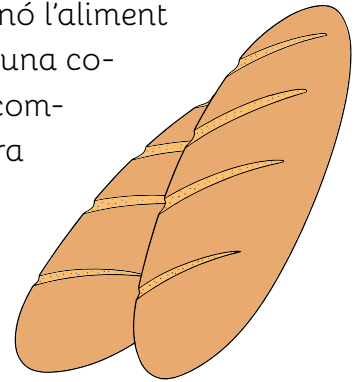
Després de veure el vídeo, obrirem un debat al voltant del paper del nen que comença el moviment comunitari. Qui és aquest nen? Quin sentit té intentar una cosa que saps que no podràs portar a terme? Quantes vegades has sentit la força de la comunitat al teu costat, la força de la parròquia, de la família, de la classe, de l'equip, del grup d'amics? Dediqueu una estona a pensar i posar en comú exemples concrets de comunitat en marxa.

En un segon moment, descobrirem què s'amaga darrere de la paraula company. Comença preguntant als assistents què és per a ells un company. Feu una breu pluja d'idees sobre aquest concepte i aneu apuntant a una pissarra o paper les qualitats que els assistents creuen que ha de tenir un bon company.

La comunitat la formen persones, persones que comparteixen la fe, ideals, béns, alegries i patiment. En aquest enllaç, i en molts d'altres, teniu una explicació de l'origen de la paraula company.

<https://blogs.20minutos.es/yaestaellistoquetodolosabe/el-curioso-origen-de-la-palabra-companero/>

Compartir el pa és compartir l'aliment, i no un de qualsevol, sinó l'aliment bàsic, el fonament. Per això, una comunitat que comparteix és una comunitat que es lliura des d'allò fonamental. Aquest "pa" que compartim com a companys és suport de la nostra fe i de la nostra acció. És més que aigua, sal, farina i llevat. Per als cristians, a més, el pa té tota la simbologia eucarística.

Qui comparteix, doncs, el pa, qui és company en comunitat, comparteix el Do que Déu ens ha regalat i es compromet, a la vegada, a compartir-lo.

Pregunteu als participants quin dels tres orígens que suggereix l'article els convenç més i per què. Tingueu en compte que no es tracta de descartar cap de les explicacions, sinó que totes tres poden ser vàlides. Es tracta tan sols de convidar a la reflexió sobre el concepte.

- ▶ En la nostra comunitat (classe, parròquia, grup...), quin és el pa que compartim i que fa que ens anomenem companys? Com el compartim? De qui som companys?
- ▶ Com podem estendre aquest "compartir el pa" més enllà dels nostres companys de comunitat?
- ▶ La nostra comunitat és un espai d'acollida i companyonia? Què podem fer perquè encara ho sigui més?

Per reflexionar i donar les gràcies

Entesa tal com ho proposem, tota relació de companyonia és una relació d'amor. Per això podem trobar-hi parallelismes amb una relació de parella. Amb el company o companya compartim l'acció junts des de l'amor i per la justícia, per un món millor. Donem gràcies per no estar sols, per ser part d'un pla en què som i tenim còmplices que ens fan ser molt més que dos.

<https://www.youtube.com/watch?v=p-VsShyD7xl>

T'estimo

Si te quiero es porque sos
mi amor, mi cómplice, y todo.
Y en la calle codo a codo
somos mucho más que dos.
Tus manos son mi caricia,
mis acordes cotidianos;
te quiero porque tus manos
trabajan por la justicia.
Tus ojos son mi conjuro
contra la mala jornada;
te quiero por tu mirada
que mira y siembra futuro.
Tu boca que es tuya y mía,
Tu boca no se equivoca;
te quiero porque tu boca
sabe gritar rebeldía.
Si te quiero es porque sos
mi amor mi cómplice y todo.
Y en la calle codo a codo
somos mucho más que dos.
Y por tu rostro sincero.
Y tu paso vagabundo.
Y tu llanto por el mundo.
Porque sos pueblo te quiero.
Y porque amor no es aurora,
ni cándida moraleja,
y porque somos pareja
que sabe que no está sola.
Te quiero en mi paraíso;
es decir, que en mi país
la gente viva feliz
aunque no tenga permiso.
Si te quiero es porque sos
mi amor, mi cómplice y todo.
Y en la calle codo a codo
somos mucho más que dos.

Si t'estimo és perquè ets
el meu amor, el meu còmplice, el meu tot.
I al carrer, colze a colze,
som molt més que dos.
Les teves mans em són carícia,
els meus acords quotidians;
t'estimo perquè les teves mans
treballen per la justícia.
Els teus ulls són el meu conjur
contra la mala jornada;
t'estimo per la teva mirada
que mira i sembra futur.
La teva boca, que és teva i meva,
la teva boca no s'equivoca;
t'estimo perquè la teva boca
sap cridar rebel·lió.
Si t'estimo és perquè ets
el meu amor, el meu còmplice, el meu tot.
I al carrer, colze a colze,
som molt més que dos.
I pel teu rostre sincer,
el teu caminar vagabund
i el teu plor per al món;
perquè ets poble, t'estimo.
I perquè amor no és aurora,
ni càndida moralitat,
i perquè som parella
que sap que no està sola.
T'estimo al meu paradís;
és a dir, que al meu país
la gent visqui feliç
tot i no tenir permís.
Si t'estimo és perquè ets
el meu amor, el meu còmplice, el meu tot.
I al carrer, colze a colze,
som molt més que dos.

Mario Benedetti

Jesús, amb el seu exemple d'entrega i generositat, activa la comunitat. Que puguem descobrir i compartir les meravelles que ens depara el pla de Déu, perquè una comunitat activa, que comparteix i acompanya, activa el món.

Si jo fos net de cor descobriria

Que tots som obra de Déu i portem coses bones al cor.
Que tots valem la pena, i conservem part de la imatge de Déu.
Que tots ens mereixem una altra oportunitat.
Que tots som dignes d'amor, justícia, llibertat i perdó.
Que tots som dignes de compassió, respecte i molts drets.
Que totes les criatures són germanes meves.
Que la creació és obra meravellosa de Déu.
Que no hi ha motius per aixecar barreres ni tancar fronteres.
Que no hi ha motius per cap mena de discriminació.
Que no hi ha motius pel fanatisme i per no dialogar amb algú.
Que no hi ha motius per maleir, jutjar i condemnar ningú.
Que no hi ha motius per matar, ni pel racisme.
Que la gent gran té un cabal de saviesa, i el jovent, d'ideals.
Que els adolescents tenen un cabal de plans, i els infants, d'amor.
Que les dones tenen un cabal de fortalesa, i els malalts, de paciència.
Que els pobres tenen un cabal de riquesa, i els discapacitats, de capacitats.
Que hi ha una raó per crear ponts, donar la pau a tothom,
treballar per la pau, estimar i defensar la creació.
Que hi ha motius per ser germans i seguir sent amics.
Que hi ha motius per somriure a tothom.
Que hi ha motius per desitjar bon dia a tothom, i donar la mà,
intentar fer-ho tot millor de nou.
Que hi ha motius per seguir vivint, per viure en comunitat.
Que hi ha motius per parar l'orella al que diu la resta.
Que hi ha motius per servir, estimar, patir.
Que hi ha motius per moltes coses més.

www.pastoralsj.org

Benedicció irlandesa

Que els camins s'obrin quan hi passis,
que el sol t'illumini el rostre,
que la pluja caigui suaument sobre els camps,
que el vent et bufi sempre a l'esquena.
Que guardis al teu cor, amb gratitud,
el record preciós de les coses bones de la vida.
Que tot do de Déu creixi en tu
i t'ajudi a portar l'alegria
als cors dels qui estimes.
Que els teus ulls reflecteixin
una espurna d'amistat,
graciosa i generosa com el sol,
que surt d'entre els núvols
i escalfa el mar tranquil.
Que la força de Déu et mantingui ferm,
que els ulls de Déu et mirin,
que les orelles de Déu t'escoltin,
que la Paraula de Déu et parli,
que la mà de Déu et protegeixi
i que, fins que ens tornem a trobar,
et tingui algú altre, i ens tingui a tots,
al palmell de la seva mà.

**El teu compromís
millora el món**

Segueix-nos al **facebook** facebook.com/caritas.espanol i al **twitter** [@_CARITAS](https://twitter.com/_CARITAS)

www.caritas.es

Caritas